

Internationale Rode Kruis- en Rode Halve Maanbeweging

Structuur

De Internationale Rode Kruisbeweging bestaat uit drie onderdelen:

- Nationale Rode Kruis- en Rode Halve Maanverenigingen (onder meer het Belgische Rode Kruis die de eerste Rode Kruisvereniging in een land oprichtte),
- Internationaal Comité van het Rode Kruis of ICRC,
- Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halve Maanverenigingen of IFRC.

De Internationale Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging is samengesteld uit alle nationale Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen. Binnen elk land kan slechts één nationale Rode Kruis- of Rode Halve Maanvereniging worden opgericht. Deze vervult humanitaire taken die beantwoorden aan de specifieke behoeften van de bevolking in haar land.

Internationale Federatie van Rode Kruis - en Rode Halvemaanverenigingen

Alle Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen vormen samen de "Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen". De Federatie heeft als voornaamste doel om internationale hulp aan slachtoffers van natuurrampen te organiseren en te coördineren en de humanitaire activiteiten van de nationale verenigingen te bevorderen.

Ze helpt ook bij de uitbouw van rampenpreventie, geeft steun aan vluchtelingen buiten conflictzones en moedigt de oprichting aan van nieuwe Rode Kruisverenigingen. Om de twee jaar komen alle verenigingen bij elkaar voor een Algemene Vergadering om hun beleid en prioriteiten vast te leggen.

Meer informatie vindt u op de [website van Rode Kruis-Vlaanderen](#).

Secretariaat van het IFRC in Genève

Het Internationale Rode Kruiscomité

Het Internationale Rode Kruiscomité (ICRC) is een onafhankelijke Zwitserse privé-instelling. Het ICRC heeft zijn zetel in Genève en heeft als voornaamste opdracht om, als onafhankelijke en neutrale tussenpersoon, ervoor te zorgen dat in geval van gewapende conflicten of onrusten, de burgerlijke en militaire slachtoffers hulp en bescherming krijgen.

Dit betekent:

- gewonden, krijgsgevangenen en burgers van bezette gebieden bezoeken en helpen,
- vermiste personen op sporen en families die gescheiden zijn trachten te herenigen,
- zorgen dat gescheiden familieleden via uitwisseling van boodschappen met elkaar in contact blijven,
- de oprichting van hospitalen en veilige zones mogelijk maken;
- internationale programma's organiseren en coördineren voor hulp aan vluchtelingen,
- verplaatste personen en andere oorlogsslachtoffers; voorlichting geven over het Internationaal Humanitair Recht aan de militairen en de bevolking.

Het ICRC houdt zich bovendien bezig met de verspreiding, de correcte naleving en de ontwikkelingen van de Verdragen van Genève en de Fundamentele Beginselen van het Rode Kruis. Het beslist ook over de erkenning van nieuwe nationale verenigingen.

Meer informatie vindt u op de [website van Rode Kruis-Vlaanderen](#).

Zetel van het comité in Zurich

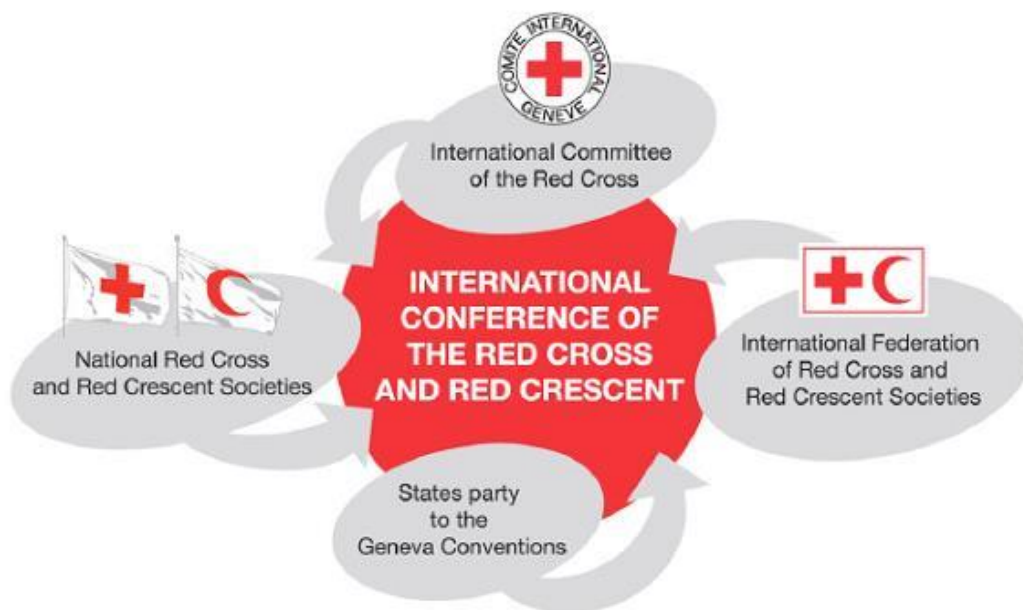
Internationale Conferentie van het Rode Kruis en de Rode Halve Maan

Het Internationaal Rode Kruiscomité, de Internationale Federatie en de individuele nationale verenigingen zijn onafhankelijke eenheden. Om de twee jaar komen ze samen tijdens de Raad van Afgevaardigden, waar het algemene beleid van de Beweging wordt uitgeschreven.

De Internationale Rode Kruis- en Rode Halvemaanconferentie komt om de vier jaar samen. Naast alle eenheden van het Rode Kruis, nemen ook de 190 staten die de Verdragen van Genève hebben bekrachtigd aan de Conferentie deel. De aanwezigheid van de staten is van groot belang opdat de besluiten van de Conferentie kans zouden maken om overal ter wereld te worden aanvaard en uitgevoerd.

Resoluties van deze conferentie hebben geen kracht van wet. Maar door resoluties bij consensus te aanvaarden, nemen zowel de staten als het Rode Kruis morele verbintenissen op zich. Tijdens deze unieke conferentie worden cruciale en vaak gevoelige actuele problemen rond hulpverlening en het humanitair recht behandeld.

Meer informatie over de 32ste Internationale Rode Kruis en Rode Halve Maan Conferentie, die plaats vond in 2015, vindt u in bijlage of op de [blog van Rode Kruis-Vlaanderen](#).

Nationale Rode Kruis - en Rode Halvemaanverenigingen

Meer dan 180 landen hebben op dit ogenblik een Rode Kruis- of Rode Halvemaanvereniging. Die verenigingen zijn in hun land zelfstandig maar door de regering erkend als "helper van de openbare overheden". Ze hebben allemaal dezelfde oorspronkelijke doelstelling namelijk hulp bieden aan slachtoffers in tijd van oorlog. Daarnaast hebben ze ook taken opgenomen die ze vervullen in vreedstijd.

Die taken verschillen van land tot land omdat ze beantwoorden aan de plaatselijke behoeften. Ze hebben betrekking op gezondheidszorg, maatschappelijk welzijn en hulpverlening bij conflicten en natuurrampen. Zo is het Belgische Rode Kruis een "Instelling van openbaar nut" die tot taak heeft om in oorlogstijd burger- en militaire slachtoffers te helpen en de gezondheidsdiensten, speciaal die van het leger, bij te staan. In vreedstijd is de voornaamste opdracht bij te dragen tot de verbetering van de volksgezondheid en hulp te bieden aan slachtoffers van rampen.

Organogram

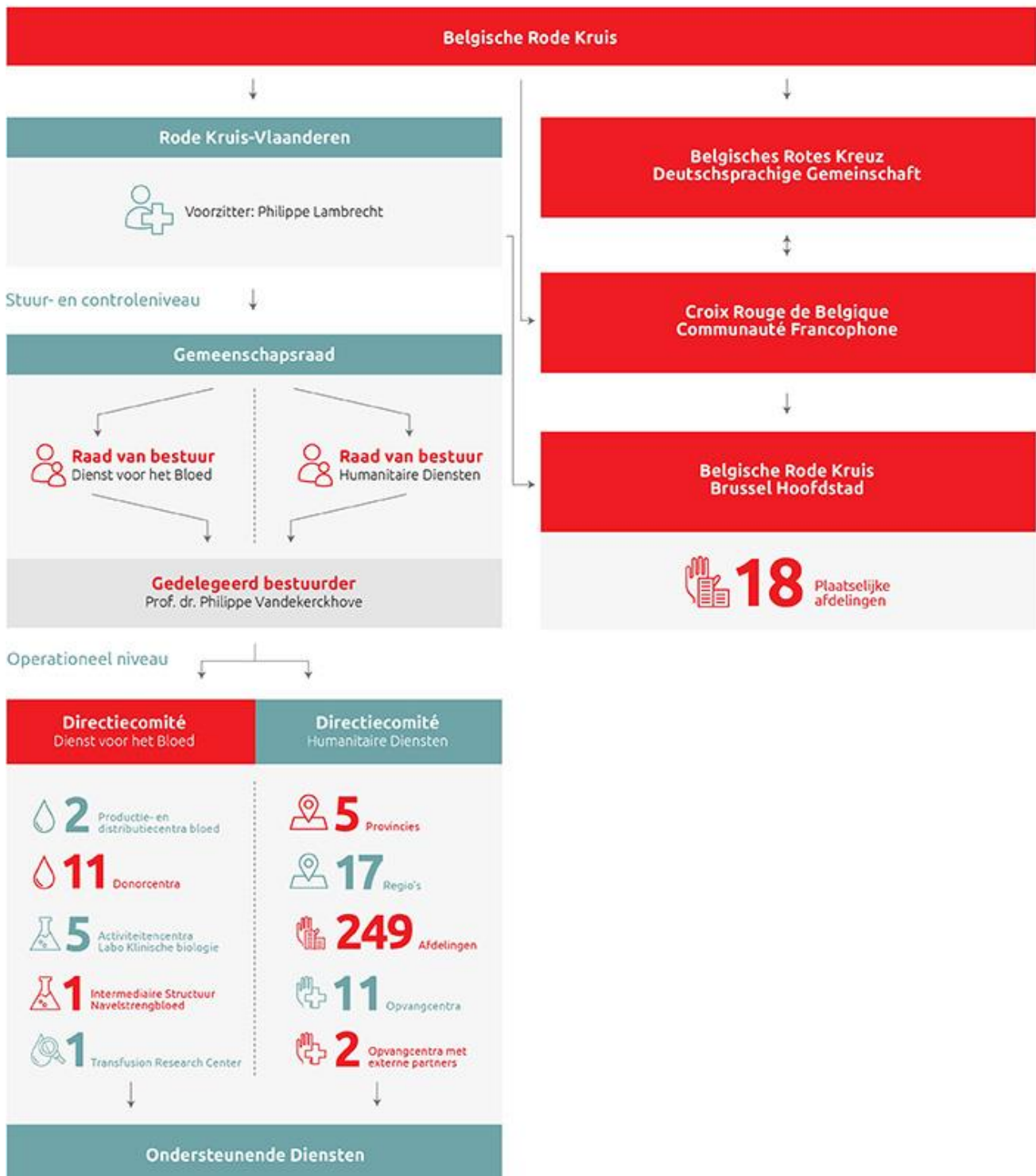
IFRC
Internationale Federatie
van Rode Kruis- en
Rode Halve Maanverenigingen

ICRC
Internationale
Rode Kruiscomité

189
Nationale verenigingen

13M
Vrijwilligers wereldwijd

32ste Internationale Rode Kruis en Rode Halve Maan Conferentie

Laura De Grève
Stafmedewerker Internationaal Humanitair Recht

Van 8 tot 10 december vond de 32ste Internationale Rode Kruis en Rode Halve Maan Conferentie plaats. Hier worden de humanitaire prioriteiten voor de komende 4 jaar bepaald. Na een jaar lang voorbereiden is het eindelijk zover en neem ik voor de eerste keer deel aan de Conferentie als lid van de delegatie van het Belgische Rode Kruis.

Wat is de Internationale Conferentie?

De Internationale Conferentie gaat elke 4 jaar door. Het is het hoogste beraadslagende orgaan voor de Internationale Rode Kruis en Rode Halve Maanbeweging, die bestaat uit het Internationale Rode Kruiscomité (ICRC), de Internationale Federatie (IFRC) en de 190 nationale verenigingen. Daarnaast worden alle 195 Staten partij bij de Verdragen van Genève van 1949 uitgenodigd.

De Internationale Conferentie wordt voorafgegaan door de Algemene Vergadering van de Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halve Maanverenigingen (IFRC + nationale verenigingen) en de Council of Delegates (ICRC + IFRC + nationale verenigingen).

190 Nationale verenigingen?

Inderdaad, op 18 november 2015 is het Tuvalu Rode Kruis door het ICRC officieel erkend als 190ste nationale vereniging, waardoor de Internationale Rode Kruis- en Rode Halve Maanbeweging er een lid bij heeft.

Met 17 miljoen vrijwilligers wereldwijd is de Internationale Rode Kruis- en Rode Halve Maanbeweging een van de grootste humanitaire netwerken ter wereld.

Anno 2015

Het thema van de Conferentie is deze keer 'The power of humanity: The Fundamental Principles in action', vanwege de 50ste verjaardag van de proclamatie van de fundamentele beginselen van de Beweging. De 32ste Internationale Conferentie vindt plaats in een periode waarin de groeiende humanitaire noden vragen om passende antwoorden.

Op de agenda van de Conferentie staan verschillende thema's waaronder ook een aantal belangrijke met betrekking tot het internationaal humanitair recht. Gedurende 3 dagen vinden er parallel plenaire zittingen, commissies en side-events plaats. Daarnaast gaan de onderhandelingen over de resoluties door in het redactiecomité, waar ik het grootste deel van de tijd aan deelneem.

In totaal namen meer dan 2285 vertegenwoordigers van 169 Staten, 185 nationale verenigingen, de Internationale Federatie (IFRC) en het Internationale Rode Kruiscomité (ICRC) en meer dan 100 waarnemers deel aan de Conferentie.

Naleving van het internationaal humanitair recht

Een van de belangrijkste onderwerpen van de Conferentie is de versterking van de naleving van internationaal humanitair recht. Na een consultatieproces van 4 jaar met de Staten, opgestart na de vorige Internationale Conferentie, lag er een voorstel op tafel waarbij er een nieuw mechanisme zou worden opgericht: een 'Meeting of States'.

Deze 'Meeting of States' zou de Staten partij bij de Verdragen van Genève bij elkaar brengen om de implementatie van internationaal humanitair recht te bespreken. De belangrijkste kenmerken zouden zijn: niet-context gebonden en niet-gepolariseerde discussies, een keer per jaar, vrijwillige deelname, thematische discussies en een rapporteringsmechanisme.

Tijdens de moeizame en lange onderhandelingen in het redactiecomité werd echter duidelijk dat (een deel van) de Staten niet bereid waren om dit mechanisme op te richten. Er kwam dus geen "walk the talk".

De finale resolutie over de versterking van de naleving van internationaal humanitair recht voorziet uiteindelijk dat er een intergouvernementeel proces wordt opgestart om de implementatie van humanitair recht te bespreken en versterken. Tijdens de volgende Internationale Conferentie zal het resultaat van dit proces worden besproken.

Detentie in niet-internationaal gewapende conflicten

Een ander belangrijk IHR thema was de regels met betrekking tot detentie in niet-internationaal gewapende conflicten. Ook dit proces werd 4 jaar geleden al opgestart. Na de onderhandelingen werd uiteindelijk aanvaard dat men dit consultatieproces zal verder zetten om zo mogelijke juridische lacunes tijdens niet-internationaal gewapende conflicten te identificeren. Het is echter duidelijk dat de Staten enkel willen werken aan niet-bindende documenten.

Andere thema's

Seksueel en gender gerelateerd geweld is het onderwerp van de derde resolutie die werd aangenomen. In deze resolutie wordt het bestaande juridische kader benadrukt en voorziet het maatregelen van o.a. preventie en bescherming, zowel in gewapende conflicten als in rampen en andere noodsituaties.

Een andere resolutie die werd aanvaard betreft het **Health Care in Danger** project, dat aandacht vraagt en oplossingen zoekt voor aanvallen op medisch personeel en faciliteiten. De vele aanbevelingen en best practices die de afgelopen jaren werden ontwikkeld, moeten nu worden omgezet in de praktijk.

Tenslotte werden ook resoluties aangenomen met het oog op:

- Het verbeteren van de wettelijke kaders van toepassing bij internationale hulpverlening bij rampen, rampenparaatheid en eerste hulp.
- Het beschermen en de veiligheid van humanitaire vrijwilligers.
- Het versterken van de reactie van de Beweging op de groeiende humanitaire noden. Dit omvat o.a. de 'Principes en regels voor humanitaire hulp van het Rode Kruis/Rode Halve Maan' (2013).
- De uitvoering van het memorandum van overeenstemming tussen de Palestijnse Rode Halve Maan en de Magen David Adom in Israël 2005.

Conclusie

In totaal werden 10 resoluties bij consensus door alle deelnemers aan de Conferentie aanvaard. Hoewel de ambitie wisselend is per resolutie, heeft men toch op een aantal vlakken belangrijke stappen vooruit gezet. De komende vier jaar zal de Internationale Rode Kruis- en Rode Halve Maanbeweging samen met de Staten werken aan de implementatie van deze resoluties, zodat woorden worden omgezet in daden.

(08 April 2017) **Bron:**

<http://www.rodekruis.be/nieuws-kalender/blog/32ste-internationale-rode-kruis-en-rode-halve-maan-conferentie/>